

Изъ градини,
По рѣтлини
Мили, хубави цвѣтенца
Съ нови сили
Сѫ развили
Нѣжни младички листенца.

Пролѣтъ ясна
И прѣкрасна
Ето вече наближава;
Цвѣтъ и младостъ,
Трудъ и радостъ
Тя ни сега прѣдвѣща.

Ц. Калчевъ.

Змия и пиявица.

(Баопл.).

— **К**олкото съмъ азъ нещастна, казала змията на пиявицата, толкова си ти щастлива. Ти у хората си на честь, когато азъ се ползвамъ съ тѣхната умраза; тебе тѣ съ удоволствие даватъ кръвъта си, а отъ мене всички бѣгатъ, като при удобни случаи ме и убиватъ. Кажи, нашите постежки спрямо тѣхъ не сѫ ли еднакви? — и ти и азъ ги хапимъ!

— О, не, отговорила пиявицата, между насть нѣма никакво сходство: азъ принасямъ полза на хората, а ти — врѣда; много болни изцѣрявамъ азъ, когато ти и здравитѣ умъртвявашъ! Попитай самитѣ хора — тѣ ще ти кажатъ, че азъ съмъ права, — азъ прѣставлявамъ за тѣхъ лѣкарство, а ти — отрова!

Прѣвель: Л. Бобевски.